

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1026 8 tháng 3 năm 2015

Khai thông

*Khai thông trí tuệ minh hành tiến
Giải phân ô trược tự hiểu hiền
Tự hành tự thức thăng hoa tốt
Trí tuệ phân hành tự đạt duyên*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 16/6/2005 đến 22/6/2005

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Ai là người tu đàng hoàng nhất ?
- 2) Nôn nóng có lợi gì không?
- 3) Tại sao làm người hay sợ sệt?
- 4) Chuyện gì khó nhất trên đời này?
- 5) Chuyện gì dễ nhất trên đời này?
- 6) Chuyện gì vui nhất trên đời này?
- 7) Chuyện gì phải lo?

<p>1) Montréal, 16-06-2005 4 : 40 AM <i>Hỏi : Ai là người tu đàng hoàng nhất ?</i></p> <p>Đáp : Thừa người gặp trở ngại nhiều nhất thì mới chịu ăn năn lo tu</p> <p>Kệ : <i>Có trở ngại thì mới cố gắng Thành tâm tu luyện tự tìm đường Khai thông tự thức tự khai trương Chuyển hoá tâm thân trong động loạn</i></p>	<p>2) Montréal, 17-06-2005 2 : 10 AM <i>Hỏi : Nôn nóng có lợi gì không?</i></p> <p>Đáp: Thừa nôn nóng không có lợi và chỉ có hại mà thôi</p> <p>Kệ: <i>Nôn nóng vô cang chẳng bằng hoàng Sống chết vô cang chứng rõ ràng Tâm tu nhất quyết không lùi bước Ánh sáng cang qua chỉ rõ ràng</i></p>
<p>3) Montréal, 18-06-2005 3: 02AM <i>Hỏi: Tại sao làm người hay sợ sệt?</i></p> <p>Đáp: Thừa làm người hay sợ sệt là vì ý thức xung quanh không đầy đủ</p> <p>Kệ: <i>Thương tình tận độ nhơn sinh tiến Hưởng phúc Trời ban không động loạn Quý tướng Trời cao điển khai màng Tự mình tiến hóa chẳng cầu xin</i></p>	<p>4) Atlantic city, 19-06-2005 23: 53 <i>Hỏi: Chuyện gì khó nhất trên đời này?</i></p> <p>Đáp: Thừa chuyện tu là khó nhất trên đời này</p> <p>Kệ: <i>Thực hành chánh pháp rất gian nan Tự thức chơn tâm mới rõ ràng Chuyển hóa thâm sâu thành chơn đạo Qui nguyên thiên giác tự khai trình</i></p>
<p>5) Atlantic city, 20-06-2005 9: 45 AM <i>Hỏi: Chuyện gì dễ nhất trên đời này?</i></p> <p>Đáp: Thừa chuyện ăn và chơi là dễ nhất trên đời này</p> <p>Kệ: <i>Ăn chơi quá mức thân xác khổ Chuyển hóa thâm sâu tạo nắm mờ Khổ hạnh chính mình gây động loạn Qui hành chơn chánh giải phân oan</i></p>	<p>6) Atlantic city, 21-06-2005 9: 56AM <i>Hỏi: Chuyện gì vui nhất trên đời này?</i></p> <p>Đáp: Thừa tâm trạng quân bình vui nhất trên đời này</p> <p>Kệ: <i>Cảm thông Trời Đất tự vui hành Chuyển hoá thâm sâu tự hướng thanh Qui hội tình người duyên Trời Phật Thành tâm tu luyện rõ chơn lời</i></p>
<p>7) Atlantic city, 22-06-2005 0:48 AM <i>Hỏi: Chuyện gì phải lo?</i></p> <p>Đáp: Thừa chuyện bệnh hoạn phải lo</p> <p>Kệ: <i>Mất quân bình thể xác bất an Uyển chuyển thâm sâu lại bằng hoàng Thức giác tự mình truy đạo pháp Bình tâm thanh tịnh tránh bằng hoàng</i></p>	

ÁO DÀI BA MIỀN

1/ ÁO DÀI MIỀN BẮC

Mượn khăn quấn tóc bao vòng,
Áo ngoài che kín sống tòng mẹ cha.
Trong ngoài học nhẩn học hòa,
Làm dâu xứ Bắc thờ cha quý chồng.
Yêu thương lễ độ một lòng,
Vì dân vì nước khổ không than phiền.
Trời ban trí tuệ của riêng,
Sống trong nề nếp áo duyên đón chồng.

2/ ÁO DÀI MIỀN TRUNG

Yêu anh phải nhớ áo dài,
Gió bay thanh thoát hai vai nhẹ nhàng.
Tóc em theo gió phiêu bần,
Tình yêu sống động áo hàng rước anh.
Hồn thơ diễn tả thanh thanh,
Nón che dấu điểm tình anh bao vòng.
Áo dài yếu điệu thanh trong,
Tình yêu sống động chuyển vòng nhớ nhung.

3/ ÁO BÀ BA

Khăn rằn phục vụ vạn năng,
Che đầu cũng được vắt ngang vai nàng.
Bà ba ngắn cụt nhẹ nhàng,
Quần thời ống rộng dọc ngang cảm hòa.
Tâm tình chất phác thật thà,
Chung lo xây dựng nước nhà ruộng nương.
Sống nơi ẩm áp nắng sương,
Chờ anh đến rước tình thương đậm đà./.

Kính bái,
Lương Sĩ Hằng

CHÂN KINH 24

*Lọt lòng mẹ toàn thân dơ dáy
Hưởng khí trời tự lớn dịp may
Thân khối óc chung vui hơn hờ
Ngoài trong Trời Đất dựng thân này*

□

“*Lọt lòng mẹ toàn thân dơ dáy*”:

Chúng ta lọt lòng mẹ ai ai cũng ô trược, dơ dáy, hôi tanh.

“*Hưởng khí trời tự lớn dịp may*”:

Hưởng được khí trời tự lớn đó là dịp may của nhân sinh tại mặt đất.

“*Thân khối óc chung vui hơn hờ*”:

Thân, thân xác và khối óc chung vui hơn hờ.

“*Ngoài trong Trời Đất dựng thân này*”:

Không nhờ nguyên khí của Trời Đất làm sao có thể xác lớn mạnh mà làm ông này ông nọ ở thế gian?

Khi được lớn lên, mạnh lên, tương ta là giỏi hơn hết, mạnh hơn hết, mạnh hơn cả Ông Trời nữa, không cần biết Trời Đất, biết mình thôi, có ăn có mặc có chơi bởi là đủ rồi. Vì đó, dần thân trong trược ô nó mới lồi cuốn luồng điện càng ngày càng thấp, trí tâm càng ngày càng nặng trược đâm ra đấu tranh, giành giật, tạo loạn, tham lam, chế biến đủ thứ, đốt khối tung bay khắp vũ trụ, nhưng mà không biết mình vì tham đã phá hoại cả cần khôn vũ trụ và chính mình luôn.

Thế gian càng văn minh càng ô trược, càng đòi hỏi càng tranh chấp, càng cạnh tranh càng tạo khổ cảnh cho nhân sanh ở tương lai. Trời Đất đều mờ mịt bởi lòng tham của nhân sinh, tạo khổ cho chung mà không hay, rồi đâm ra nói tại thiên cơ Trời Đất quy định như vậy. Không phải vậy! Cái óc sáng tạo của con người bị giới hạn thấy rõ ràng, tham lam giới hạn rồi tự hủy mà thôi. Càng nhìn kỹ sự cấu trúc siêu nhiên của Trời Đất đã cho chúng ta hình thành một thể xác và khối óc vô cùng, có quyền hưởng về thanh tịnh để tiến hóa và có quyền hưởng về động loạn để giết nhau. Thì hằng ngày mọi người đều thấy tôi ăn cơm không có thịt tôi nuốt không xuống, tôi phải giết một cái gì tôi mới có. Nhưng mà không hiểu cái hạnh hi sinh của con thú trong cơ tiến hóa của Trời Đất đã sắp đặt, sự sai lầm của kiếp trước kiếp này phải thọ lãnh. Luân hồi làm con thú và nhận tội bằng một cách hoàn trả thân xác nhiều kiếp như vậy mới có cơ hội tiến hóa tới phần hồn sáng suốt như con người hiện tại. Hiện tại chúng ta có thể xác tinh vi của Trời Đất cấu thành, có khối óc vô cùng mà không hưởng về thanh tịnh, mà hưởng về tranh chấp thì sẽ tạo loạn cho chung và không có giúp đỡ cho ai tiến hóa được hết.

Cho nên ở thế gian này nói đến người nào tu tiến tới thanh tịnh sáng suốt được một phần, tất cả chạy theo vật quý yêu và mến, đó là Phật rồi đặt cho họ tên này tên nọ, là ông Phật này, ông Phật nọ. “*Thế gian đô thị giả*”, có gì mà thật đâu, nhưng mà con người làm không được, người này làm không được người kia làm được thì quý trọng vậy thôi. Chớ sự thật mọi người đều có khả năng phát triển lấy chính mình và khai thông lấy chính mình. Trí ý phát triển, tâm tư sáng suốt. Còn trí ý không phát triển thì tâm tư lu mờ và vọng động.

Cho nên người nào có dịp may nhận được Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, thực hành tất cả những cái nguyên lý trong đường lối Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là gắn liền với chúng sanh, đời đạo song tu để giải nghiệp tâm và thăng hoa tiến hóa. Chỉ có hành đi thì tự mờ, mới thấy thanh nhẹ và vinh quang. Còn nếu không hành thì không bao giờ đạt được sự vinh quang của Trời Đất. Vinh

quang là xán lạn, nơi đó là biển yêu của Thượng Đế diu tiến tất cả chúng sanh thành tâm tu tiến đến đó đều được tận độ. Nếu chúng ta không dày công tu, không nhìn nhận sự sai lầm của chính mình, thì làm sao tiến hóa được?

Cứ cho mình là hay, mình là giỏi, mình là hạng nhất thế gian. Không có ai hạng nhất ở thế gian hết. Đấng Toàn Năng đã sanh chúng ta ra, người đó là hạng nhất thôi. Hạng nhất là phải thanh nhẹ mới kêu bằng hạng nhất. Hạng nhất mà còn sân si giận hờn, kèm kẹp người này người nọ là không đúng. Phải để mọi người tự thức, tiến hóa mới là đúng. Cho nên Trời đang giáo dục, có đời có đạo. Đời có nhân đạo, đạo có tâm linh. Trời đang giáo dục trong tự nhiên và hồn nhiên như vậy, cho đứng vào hoàn cảnh khổ để tiến thân. Cho nên một vị Phật là từ trong khổ mà ra chứ không phải ông Phật từ sung sướng mà có đâu. Không! Ở đời chúng ta thấy rõ vị thái tử dần thân hành đạo, lẻ loi giữa rừng già mới có cơ hội tiến hóa. Phải Ngài tiến hóa từ trong khổ không? Bây giờ chúng ta đặt Ngài trong chỗ sung sướng nhất là đi ngược vòng tiến hóa của chư Phật. Đó là một tội rồi.

Đừng nói tôi tu dữ quá mà tại sao bây giờ tôi chết tôi xuống Địa Ngục bắt tôi học lại từ chữ một? Tại vì tôi tu mà tôi không hiểu đường tu. Tôi đi ngược lại đường tu của người đi trước. Người đã thành công mà tôi lại nắn hình của người để thờ, thờ sự thành công của Ngài chứ mình đã thành công đâu? Rồi ý lại nơi Ngài, chê đạo này đạo nọ, là phải đi xuống không? Đi xuống tức là Địa Ngục cõi Âm, tới đó Thượng Đế cũng thương, giúp và cho học để cho nó dứt khoát lấy nó và nó từ bỏ những sự tham sân bắt chước của nó, nó mới có cơ hội tiến hóa tới tâm linh, có dịp luân hồi tại thế gian để học đạo và tu tiến.

Chúng ta ở thế gian có dịp tu nên dốc lòng tu, đứng đắn tu, không nên tu sai, không nên tạo cảnh mờ ảo, không có, đó là tội gắn liền trong tâm thân. Lúc chúng ta chết rồi thì phần hồn chúng ta mang cái tội tới trình diện Diêm Vương thì Diêm Vương chỉ có giúp đỡ chúng ta vô ngục nào để học, thấy rõ rệt hành động của chính mình mà tiến hóa. Chớ không phải nói: *"Tôi ở thế gian tôi có thể lực, tôi có tiền là tôi bán nhất đâu"*. Không phải đâu! Đừng có lầm. Sự sai lầm đó đã nhiều kiếp rồi, giúp chúng sanh tiến hóa trong cơ khổ nhục mà không hay. Tôi ở thế gian tôi giàu có, tại sao tôi xuống Địa Ngục tôi lại bị giam trong ngục này ngục nọ, hành hạ quá xá?

Cho nên các bạn thấy rõ con heo khổ lắm, ở Địa Ngục khổ lắm, nguyện làm sao tôi luân hồi lại thế gian được an nghỉ một phần nào, Địa Ngục khổ quá, làm việc nhiều quá, thì Diêm Vương đóng cho con dấu, cái khuôn dấu đó mà tiến hóa làm con heo. Con heo thì chỉ ăn, tới giờ ăn họ cho ăn, tới giờ tắm họ tắm, tới hồi giết rồi cũng phải chịu vì quá sung sướng. Cái luật nhân quả nó rất rõ ràng. Cho nên ở đời cần phải cần kiệm, phần hồn mới được thanh nhẹ. Không biết cần kiệm, phung phí là phần hồn không có thanh nhẹ được. Tu là sửa để tiến. Càng ngày càng sửa chỉ có nhẹ không có nặng. Mà càng ngày càng gia tăng nghiệp lực thì chỉ có nặng, không có nhẹ.

Mỗi ngày chúng ta ăn cơm Trời. Trời đang giáo dục chúng ta. Chúng ta đâu có trồng lúa mà có cơm ăn, chê khen gạo tốt, gạo xấu. Có được ẩm no là quý rồi. Cứ mỗi người giữ trật tự như vậy thì cái xã hội nó sẽ tốt, mức sản xuất sẽ cao vì chúng ta không có phung phí, không có lợi dụng, không có tham lam, lấy của Trời làm của mình là tham lam. Phục vụ, xây dựng của Trời dâng cho mọi người cùng hưởng, cùng tu, cùng tiến, đó là đường lối minh bạch nhất của Trời Đất. Còn tham lam, lấy của Trời để giúp cho mình sung sướng ăn nhậu, cuối cùng phá hủy cơ tạng, máu cao, tim đập không đều, rồi cũng phải chết. Thế gian có sự thật như vậy vì những người đó không biết lấy chính họ và không thấy cái khả năng phục vụ của họ đứng vào vị trí nào, cho nên đâm ra loạn, tham dâm, tự hại mà thôi.

Cho nên người nào nghe qua cái nguyên lý rõ ràng như vậy nên thức tâm và tự cứu, thành tâm lo tu luyện, sửa lại trật tự của chính mình, hòa hợp với chân động của càn khôn vũ trụ quang, thì chúng ta sẽ tiến

về con đường vinh quang tốt đẹp của phần hồn ở tương lai, lúc lia xác chúng ta không còn bận rộn nữa. Ôm, nắm tất cả những gì ở thế gian lúc lia xác bận rộn, rơi lụy, nhắm mắt cũng không được nữa vì còn nhớ cảnh đời, nghiệp lực nó lôi cuốn. Gia cang tức là nghiệp lực. Tu thanh tịnh mới thấy rõ nghiệp lực từ tiền kiếp của mình đã tạo cho chính mình ngày hôm nay mình phải chịu.

Cũng là người, mắt mũi tai miệng, người ta buôn bán làm ăn nó dễ dãi mà mình buôn bán không có ai mua, không được. Phước không có! Không có phước cũng như là trong nhà đó không có đèn đuốc, tôi tắm, ai mà vô đó làm gì! Đầu óc chúng ta sáng suốt minh mẫn, từ trường tốt thì đứng đâu cũng có người đến tìm chúng ta. Mà khi chúng ta có tiền phải giúp những người khác chớ đừng có ôm cái số tiền đó hưởng là chết, là nguy hại vô cùng. Cho nên nhiều người tu được người mến thương cho tiền rồi ôm tiền đi ăn nhậu cuối cùng nó phá hủy cơ tạng nó, gan hư, trí tuệ thiếu minh mẫn, chết rồi sẽ đi đâu?

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho:

1-Ban đạo TRẦN VĂN GIÀU sanh năm 1923 ,vừa qua đời ngày 6 tháng 2 năm 2015 tại Houston TEXAS ,thọ 91 tuổi .

2-Bà NHAN THỊ XUÂN sanh năm 1923 ,qua đời ngày 1 tháng 2 năm 2015 tại VIET NAM thọ 91 tuổi

Được siêu thăng tịnh độ

BĐ Houston xin cảm ơn.

BẠN ĐẠO VIẾT

Bạn đạo Atlanta viết - Tạ ơn Đức Thầy

Cảm tưởng cho kỳ Đại Hội Vô Vi thứ 34 : Học và Hành

Còn sáu tháng nữa là đến ngày Đại Hội Vô Vi kỳ 34

Đức Thầy cho tên là : Học và Hành

Đại Hội được tổ chức tại thành phố Atlanta, tiểu bang Georgia, Hoa Kỳ

Thật là một vinh dự lớn lao cho bạn đạo Atlanta, một sự may mắn cho đồng hương và cư dân sinh sống tại nơi này, được hưởng sự thanh nhẹ của Tình Thương và Đạo Đức, cũng là niềm vui chung cho các bang lân cận.

Nói sao cho hết lời, chúng con nhớ ơn Đức Tổ Sư, Đức Thầy vô tận.

Nhớ khi mới đặt chân và định cư tại Atlanta, chúng tôi có điện thoại hỏi thăm Đức Thầy và Bà Tám khi đó đang ở tại thành phố Atlantic – New Jersey, Đức Thầy dạy cứ ở đây (Atlanta) vì sau này nơi đây sẽ phát triển lớn lắm.

Năm 1995, chúng tôi được Đức Thầy cho phép qua thăm Đức Thầy và Bà Tám, chúng tôi hai vợ chồng cùng bốn con trai được chụp hình chung với Đức Thầy và được ở lại. Không những được nghe chơn ngôn của Đức Thầy mà chúng tôi còn may mắn được Đức Thầy cho khám bệnh và ban tặng Vô Vi Logo cho từng người. Ngay khi đó chúng tôi cũng được Đức Thầy cho làm hồ sơ tham dự Đại Hội Vô Vi Hợp Thức Hòa

Bình và khuyên khi về đến Atlanta thì mở Thiền Đường. Đức Thầy có nói 3 người cũng mở được Thiền Đường. Tạ ơn Đức Thầy vô tận – những giây phút tuyệt vời.

Thông qua chị Ba Khế ở Cali, các bạn đạo từ Việt Nam mới qua, các bạn đạo mới tới và đang cư ngụ tại Atlanta đã liên lạc với anh Nguyễn Thanh Hà để cùng nhau sinh hoạt Vô Vi.

Từ năm 2000, các bạn đạo Vô Vi Atlanta đã sinh hoạt lưu động, cho đến năm 2008, Đức Thầy đã cho phép thực hiện khóa sống chung đầu tiên mang tên Minh Chánh Đạo Pháp, tên này cũng được Đức Thầy ban cho làm tên Thiền Đường tại Atlanta. Tất cả thư từ và email liên lạc với Đức Thầy chúng tôi vẫn lưu giữ tại Thiền Đường để làm kỷ niệm.

Năm nay, 2015, Atlanta được vinh dự là nơi tổ chức Đại Hội Vô Vi Học và Hành. “ Giấy Chứng Nhận “ tên Học và Hành do ban tổ chức Đại Hội Vô Vi trao tặng, chúng tôi cũng lưu trữ và treo nơi trân trọng tại Thiền Đường.

Theo sự hiểu biết còn hạn hẹp, tôi thiết nghĩ Minh Chánh Đạo Pháp - Học và Hành là học và hành Chánh Pháp, là nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật, là chìa khóa khai mở cho Lục Thông để sau này lên trên học Đạo. Thực hành nghiêm túc ba Pháp hằng đêm, kiên trì niệm Phật. Tôi thấy rất kỳ công, cũng có thể ví như người leo núi cao, núi càng cao thì nghiệp lực của hành giả càng nhiều. Tạo thêm nghiệp quả thì cũng như lưng phải gánh thêm một túi đá, càng leo cao càng mỏi mệt ví như đang soi hồn và đau nhức toàn thân khi Thiền vậy.

Kiên trì, kiên trì và kiên trì sẽ có ngày ta tới đích cùng đánh lễ Đức Thầy và hội ngộ những bạn bè đã đi trước.

Nam Mô A Di Đà Phật

Kính Bái

Mộng Chi

(Thiền Đường Minh Chánh Đạo Pháp)